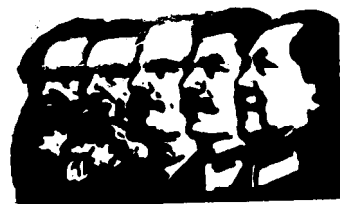

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ. 5241058 ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΓΕΝΑΡΗ 1996 ΑΡ. ΦΥΛ. 247 ΔΡΧ. 150

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΩΜΑΛΙΑ

Να εκηέξει τώρα πρωθυπουργό η Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 2 του Συντάγματος

Βρισκόμαστε μπροστά στην πιο κρίσιμη ίσως στιγμή της σύγχρονης πολιτικής ζωής του τόπου. Για πρώτη φορά στη σύγχρονη μεταπολιτευτική Ελλάδα οι πιο μαύρες και αντιδραστικές δυνάμεις της αστικής τάξης προσπαθούν να υφαρπάξουν την πολιτική εξουσία σε ανοιχτή σύγκρουση ακόμα και με κάθε έννοια αστικής-συνταγματικής νομιμότητας.

Βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα ανοιχτό πολιτικό πραξικόπημα, σε μια περίοδο ανωμαλίας, σε μια περίοδο απειλής για την πολιτι-

κή δημοκρατία και ομαλότητα.

Σε κάθε τέτοια περίοδο είναι βασικό για τους κομμουνιστές και το εργατικό κόμμα να ξεχωρίσουν με σαφήνεια το φασιστικό από το δημοκρατικό στρατόπεδο, να συγκεντρώσουν όλη την πάλη τους για τη συντριβή των σχεδίων του φασισμού υπερασπιζόμενοι μέχρι το τέλος την αστικοδημοκρατική νομιμότητα. Κάθε άλλη άποψη που βλέπει την οξύτητα της ενδοαστικής πάλης σαν ένα γεγονός αδιάφορο για τις λαϊκές μάζες, μιας και γίνεται στα πλαίσια μιας ενιαίας α-

ντιλαϊκής πολιτικής, δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να εμποδίζει την εργατική τάξη και όλο τον λαό να μπει μπροστά στη μάχη για την υπεράσπιση της δημοκρατίας, ενισχύοντας έτσι τη φασιστική απειλή.

Ο πρόλογος αυτός είναι αναγκαίος, στο βαθμό που με κέντρο τον Περισσό και το τροτσκιστικό συννοθύλευμα που στοιβάζεται στην αυλή του έχει αναπτυχθεί μια “επαναστατική” φιλολογία για “αστικά παιχνίδια” αποπροσανατολισμού του λαού.

Έχουμε ξαναγράψει στη Ν.Α. πως το βασικό πρόβλημα της συνωμοτικής ρωσόδουλης φράξιας Α. Παπανδρέου-Λαλιώτη είναι το γεγονός πως δεν έχουν σήμερα ένα διάδοχο αντάξιο του πραχτόρικου ρόλου του Α. Παπανδρέου. Αυτό δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός. Είναι αποτέλεσμα του υπόγειου και συνωμοτικού τρόπου με τον οποίο η κλίκα αυτή έλεγχε το ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση.

Τα πολιτικά στελέχη όλων των τάξεων, ακόμα και της αστικής τάξης, δεν μπορούν να αναδειχθούν στο βάθος έξω από την ανοιχτή πολιτική δράση μέσα στο λαό. Αυτή είναι μια παλιά κατάσταση του παγκόσμιου δημοκρατικού κινήματος, που διαχωρίζει τον αστικό κοινοβουλευτισμό από το φεουδαρχικό μεσαίωνα.

Ο σοσιαλμπεριαλισμός, όπως κάθε μπεριαλισμός, για να εξαρτήσει μια χώρα είναι υποχρεωμένος να στηριχθεί εσωτερικά

στις πιο καθυστερημένες, μεσαιωνικές πλευρές αυτής της χώρας.

Η κρατική και κομματική φεουδαρχικού τύπου γραφειοκρατία στη χώρα είναι εκείνη η πιο εκφυλισμένη πλευρά της κοινωνίας που πάνω της στηρίχτηκε ο ρόσικος μπεριαλισμός.

Αυτός ο κομματικός φεουδαρχισμός δεν μπορεί να γεννήσει αστικά στελέχη που να έχουν την ευρύτερη λαϊκή αποδοχή. Δεν μπορεί παρά να γεννάει κομψευόμενα κομματικά σοσιαλφασιστάκια τύπου Λαλιώτη και Τζουμάκα, βαθιά απομονωμένα από τις ευρύτερες λαϊκές μάζες.

Αυτός ο ταξικός χαρακτήρας της ρωσόδουλης κλίκας, δεμένος με το συνωμοτικό τρόπο που η κλίκα αυτή κινήθηκε στο προηγούμενο διάστημα, καθορίζουν **την αναγκαιότητα του πραξικοπηματισμού** στη σημερινή της πολιτική κίνηση.

Το ΠΑΣΟΚ όμως δεν είναι ένα κόμμα μόνο της ρωσόδουλης κομματικής και κρατικής γραφειοκρατίας. Είναι ένα κόμμα που έκφρασε μέσα του το σύγχρονο ρεύμα της ανεξαρτησίας των χωρών του τρίτου κόσμου με εσωτερικό στήριγμα την κρατικοκαπιταλιστική ανάπτυξη, τμήματα της αστικής τάξης που θέλουν τον “εκσυγχρονισμό” της χώρας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και -από πολιτική άποψη- το παλιό Κέντρο.

Όλα αυτά “τα ΠΑΣΟΚ”, ακρι-

βώς επειδή δεν εκφράζουν τις πιο καθυστερημένες μεσαιωνικές πλευρές της ελληνικής κοινωνίας, **έχουν σήμερα ανοιχτούς πολιτικούς εκφραστές με σχετική στήριξη στο λαό**, είτε αυτοί είναι ο Σημίτης είτε ο Χαραλαμπίδης είτε ο Αρσένης.

Αυτό είναι στο βάθος που τους διαχωρίζει από τον πραξικοπηματισμό και τους ενώνει στην υπεράσπιση, έστω και δειλή, έστω και με ταλαντεύσεις, του αστικού κοινοβουλευτισμού, όπως εκφράζεται με την απαίτηση για την εφαρμογή του άρθρου 3 παρ. 2 του Συντάγματος.

Όλη η τέχνη της ρωσόδουλης κλίκας, και προσωπικά το ταλέντο του Α. Παπανδρέου, εκφράστηκε σ' ένα σημείο: Στο να εμποδίσει την αυτόνομη ανάπτυξη αυτών των ρευμάτων και να ποδηγετήσει τη δράση τους μέσα από το ενιαίο ΠΑΣΟΚ κάτω από την ηγεμονία αυτού που αποκαλούσε “εθνική στρατηγική”.

Στο βάθος ο Α. Παπανδρέου χειρίστηκε με αριστοτεχνικό τρόπο τη βαθιά αρρώστια της ελληνικής αστικής τάξης, αυτής που πάντα εμπόδισε, παρά τους αγώνες του προλεταριάτου, τη χώρα να μπει στο δρομο της ανάπτυξης των σύγχρονων κρατών: το μεγαλοϊδεατικό σοβινισμό.

Μέσα από τη φιλορώσικη αντι-

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Αγαπητοί αναγνώστες

Η συντακτική επιτροπή της Ν.Ανατολής σας εύχεται καλή χρονιά.

Ασφαλώς δε δίνουμε στην ευχή μας το γνωστό χαρακτήρα της επίκλησης του θεού, της τύχης ή των καλών πνευμάτων, ώστε να πετύχουμε για σας και για τον κόσμο την ευτυχία, την ειρήνη και την υγεία. Έχει αποδειχτεί ότι τρισεκατομμύρια τέτοιου είδους προσφωνήσεις που έχουν ανταλλαχθεί ανάμεσα σε ανθρώπους, τουλάχιστον τον τελευταίο αιώνα, δεν απέτρεψαν δυο παγκόσμιους πολέμους, πελώριες φυσικές καταστροφές και επιδημίες, ενώ δεν παρατηρήθηκε ποτέ ουσιαστική επίδρασή τους στη μακροζωία.

Για μας, όπως και για κάθε επαναστάτη, μόνο οι ίδιοι οι άνθρωποι μπορούν να σώσουν τον εαυτό τους. Έτσι, μια ευχή μπορεί να έχει νόημα μόνο σαν κάλεσμα για απελευθέρωση από την άγνοια, τη δεισιδαιμονία και τους προ-

συνέχεια στη σελ. 2

συνέχεια στη σελ. 2

Το ψευτοΚΚΕ κέντρο της πολιτικής ανωμαλίας

Δεν πρόλαβε το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ να μιλήσει για “ύπαρξη πολιτικού προβλήματος” εξαιτίας της αδυναμίας του Παπανδρέου να ασκήσει τα καθήκοντα του Πρωθυπουργού, και το ψευτοΚΚΕ με την παρακάτω δήλωση της Παπαρήγα έτρεξε να ευθυγραμμιστεί μαζί του: «Τελείωσε η περίοδος εκείνη που κατά κάποιο τρόπο είχαμε μια μικρή ανοχή και μια κατανόηση βλέποντας το ζήτημα της υγείας», είπε η “Γ.Γ.” ομολογώντας ουσιαστικά την “**ανοχή**” της στη ρωσόδουλη φράζια του Εκτελεστικού.

Όμως το ψευτοΚΚΕ δε σταματάει εδώ. Με ταυτόχρονη ανακοίνωση του Πολιτικού του Γραφείου, που δημοσιεύτηκε πρωτοσέλι-

δα στο Ριζοσπάστη στις 4 του Γενάρη, συνεχίζει την ίδια πολιτική στήριξη στη σημερινή νέα φάση.

Για το κόμμα αυτό, το μοναδικό πολιτικό πρόβλημα που υπάρχει για τη χώρα είναι το γεγονός ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να «εκμεταλλεύεται απaráδεχτα και με πολύπλευρο τρόπο τη βαρύτατη ασθένεια του Πρωθυπουργού, με στόχο την ανάπτυξη μιας ευρείας κλίμακας επιχείρησης αποπροσανατολισμού από τα κρίσιμα προβλήματα, τη δημιουργία προϋποθέσεων αναστολής λαϊκών κινητοποιήσεων που αρμάζουν» (ανακοίνωση Π.Γ.).

Κάτω απ’ αυτή την τοποθέτηση του ψευτοΚΚΕ καλύπτεται, και μάλιστα με τον πιο ...ταξικό τρό-

πο, το καθεστώς της πολιτικής ανωμαλίας που η ρωσόδουλη φράζια του Λαλιώτη έχει επιβάλει στη χώρα. Όλα γι’ αυτό το κόμμα γίνονται για τον αποπροσανατολισμό! Οι συνωμοσίες της κλίμακας στο Ωνάσειο, η “ταρίχευση” του Παπανδρέου, τα συνταγματικά πραξικοπήματα, η όξυνση της σύγκρουσης μέσα στο ΠΑΣΟΚ, όλα αυτά γίνονται λοιπόν για τον αποπροσανατολισμό και την “αναστολή των λαϊκών αγώνων”.

Τώρα, ποιων λαϊκών αγώνων; Αυτό ούτε οι τροτσκιστές και τα διάφορα λεγόμενα “μ-λ” δε θα μπορούσαν να το απαντήσουν.

Το ψευτοΚΚΕ όμως δεν κάνει μόνο πολιτική κάλυψη. Επεμβαίνει ενεργά στην πολιτική όξυνση

δίνοντας το ίδιο τη γραμμή του συνταγματικού πραξικοπήματος και της πολιτικής ανωμαλίας.

«Η κυβέρνηση και η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ πρέπει να προχωρήσουν στο ξεκαθάρισμα της εκκρεμότητας, ξεκινώντας άμεσα τη διαδικασία αντικατάστασης του πρωθυπουργού με δεδομένη την πέρα από κάθε αμφισβήτηση αδυναμία του Α. Παπανδρέου να ασκήσει πλέον τα καθήκοντά του», συνεχίζει η ανακοίνωση του Πολιτικού Γραφείου.

Διαβάζοντας προσεκτικά το παραπάνω απόσπασμα, θα διαπιστώσει ο καθένας πως το ψευτοΚΚΕ μιλάει για την “**εκκρεμότητα**” της “**αντικατάστασης του πρωθυπουργού από την κυβέρνηση και την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ**”.

Δεν υπάρχει δηλαδή για το κόμμα του Περισσού θέμα εφαρμογής του Συντάγματος για την **εκλογή** και όχι την **αντικατάσταση**

νέου πρωθυπουργού από την κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Το θέμα για το ψευτοΚΚΕ είναι θέμα **κυβέρνησης και ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ**, δηλαδή η αντικατάσταση του Παπανδρέου μέσα από την κυβέρνηση με τον πρώτο στην τάξη υπουργό Τσοχατζόπουλο ή με αυτόν που θα αποφασίσει η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή η Κ.Ε. και το Συνέδριο.

Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με την πιο ανοιχτή ίσως και μοναδική σήμερα τοποθέτηση-κάλεσμα για παραβίαση του Συντάγματος προς όφελος της ρωσόδουλης κλίμακας του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ. Μια ανοιχτή προτροπή στη συνέχιση της πολιτικής ανωμαλίας και στην ολοκλήρωση του συνταγματικού πραξικοπήματος. Με την τοποθέτηση του αυτή για άλλη μια φορά το ψευτοΚΚΕ βρίσκεται στο κέντρο της ξενόδουλης, ρωσόδουλης γραμμής.

Ο Αρσένης δίνει πίσώπληατη μαχαιριά στην Κ. Ο. του ΠΑΣΟΚ

Γράφουμε στο κύριο άρθρο για τις πολιτικές εξελίξεις ότι χωρίς μια βαθιά ενότητα ενάντια στον “Παπανδρείσμό” δύσκολα η Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να ανακόψει το συνταγματικό πραξικόπημα και την πολιτική ανωμαλία που έχει φέρει στη χώρα η ρωσόδουλη κλίμακα του Εκτελεστικού. Την εκτίμηση αυτή φαίνεται να επιβεβαιώνει η στάση της ομάδας Αρσένη.

Την ώρα που η Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ έδινε τη μάχη για τη συλλογή υπογραφών και ενώ ήδη είχαν υπογράψει φιλοαρσενικοί, ο Αρσένης, χωρίς να υπογράψει ο ίδιος, φάνηκε ξαφνικά στις τηλεοράσεις να βγαίνει από το Ωνάσειο και να δηλώνει πως ο Παπανδρέου είναι μια χαρά. Την ίδια στιγμή που το ιατρικό ανακοινοθέν μιλούσε για “σταθεροποίηση” της κακής κατάστασης της υγείας του, ο Αρσένης δηλώνει πως περπάτησε μαζί του, και μάλιστα συζήτησε για ένα τέταρτο τις εξελίξεις στο ...Βοσνιακό. Μια στροφή που φάνηκε τόσο με το αρνητικό περιεχόμενο της επιστολής του φιλοαρσενικού Κουρή στην Κ.Ο. όσο και με τη νέα απόφαση του Ε.Γ. και τη δήλωση του Σκανδαλίδη ότι η Κ.Ε. θα κρίνει το αν και πώς θα αντικατασταθεί ο πρωθυπουργός.

Η εξέλιξη αυτή αποκτά μια τεράστια πολιτική σημασία μιας και αλλάζει δραματικά τους συσχετισμούς υπέρ των δυνάμεων της ανωμαλίας. Γιατί ο Αρσένης δίνει στους συνωμότες αυτό που δεν είχαν: **το Στρατό!** Ο ακραίος αντιτουρκικός σοβινισμός αυτής της ομάδας λειτούργησε για άλλη μια φορά σαν το ατσάλινο προστατευτικό δίχτυ των ρωσόδουλων συνωμοτών απέναντι στις δυνάμεις της δημοκρατίας και ετοιμάζεται να γίνει το δόρυ για την επιβολή των πιο ακραίων σοσιαλφασιστι-

κών σχεδίων της κλίμακας του Εκτελεστικού. Τώρα η κλίμακα αυτή έχει όλες τις δυνατότητες να περάσει σε ολομέτωπη επίθεση στην κοινοβουλευτική ομάδα, και αυτό εκφράζεται στην τελευταία **απόφαση του Εκτελεστικού: Η Κ.Ε. θα αποφασίσει για τα πάντα και καμιά κοινοβουλευτική ομάδα δεν μπορεί να συνεδριάσει πριν τις αποφάσεις της.** Αυτή είναι η ουσία της απόφασης, ενώ ταυτόχρονα ο Βενιζέλος, παίζοντας επίσης από καιροσκοπισμό το ρώσικο παιχνίδι, βρίσκει σα ...συνταγματολόγος τη μέθοδο να βγάλει “παράνομη” κάθε απόφαση της Κ.Ο. που δε συμπληρώνει την απόλυτη πλειοψηφία της Βουλής και όχι του ίδιου του όργανου!

Από την άλλη πλευρά, ο Γ. Παπανδρέου, χρησιμοποιώντας την ...κληρονομική του ιδιότητα σα γιου του πρωθυπουργού, αναλαμβάνει με την πλήρη υποστήριξη του Εκτελεστικού να είναι αυτός που θα μεταφέρει τη γνώμη του πατέρα του για τις πολιτικές εξελίξεις, δηλαδή τη μη παραίτησή του.

Απέναντι σ’ αυτή την επίθεση η Κοινοβουλευτική Ομάδα δεν μπορεί να σταθεί με ενιαίο και αποφασιστικό τρόπο. Το χτύπημα που της έδωσε ο Αρσένης αντανακλάται με τον πιο γλαφυρό τρόπο στην τελευταία δήλωση του Μπέη: «**Ο αριθμός των 94 βουλευτών που ζητούν τη σύγκληση της Κ.Ο. πριν την Κ.Ε. είναι τόσο μικρός, που δεν κάνει δυνατή μια τέτοια σύγκληση**”. Η δήλωση σημαίνει την τουλάχιστον προσωρινή υποταγή στη σοσιαλφασιστική κλίμακα του Εκτελεστικού.

Ο Αρσένης έκανε αρκετά καλά την δουλειά του. Ίσως πιστεύει πως ανταμοιβή γι’ αυτό του το ρόλο θα είναι η θέση του πρωθυπουργού.

Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι!

Η ρωσόδουλη κλίμακα θέλει το στρατό για να προχωρήσει πανίσχυρη στο πολιτικό της πραξικόπημα, για να συντρίψει κάθε πλευρά της αστικής τάξης που αμφισβητεί το διεθνή στρατηγικό προσανατολισμό της. Τέτοια είναι η φιλοευρωπαϊκή τάση της ομάδας Σημίτη, ενάντια στην οποία στρέφει τα κύρια πυρά της η κλίμακα του Εκτελεστικού.

Για να το πετύχει αυτό συγκέντρωσε όλη την ταχτική της στο σπάσιμο του διαγραφόμενου μετώπου Σημίτη-Αρσένη, του μόνου μετώπου που στις σημερινές συνθήκες θα μπορούσε να βάλει φραγμό στα συνωμοτικά της σχέδια.

Όμως η κλίμακα του Εκτελεστικού δεν έχει καμιά σχέση στρατηγικής ενότητας με το σοβινισμό. Είναι μια ξενόδουλη κλίμακα υποταγμένη στα αφεντικά της, που η έδρα τους βρίσκεται στη Μόσχα. Όταν η κλίμακα αυτή πάει το στρατό στα χέρια της, το φουσκωμένο παγώνι που λέγεται Αρσένης όχι μόνο θα ξεφουσκώσει, αλλά δε θα του αφήσουν ούτε ένα πούπουλο επάνω του! Αυτή είναι η μοίρα όλων των σοβινιστάκων ανά τον κόσμο, που νόμιζαν ότι θα βάλουν τον ιμπεριαλισμό να δουλέψει για δικό τους όφελος. Αυτό θα το νιώσει αργά ή γρήγορα και ο ίδιος ο Αρσένης.

Όμως τα γεγονότα έχουν πάντα και μια αντίθετη πλευρά. Η ωμότητα και η βία έχουν την ομορφιά να τσακίζουν τις αυταπάτες και να αποκαλύπτουν γυμνή την πραγματικότητα: Χωρίς τη συντριβή του μεγαλοϊδεάτικου σοβινισμού κανένα κομμάτι της αστικής τάξης δεν μπορεί να περάσει στο δημοκρατικό μέτωπο. Και αυτό είναι βασικά κεντρικό δημοκρατικό καθήκον του οργανωμένου προλεταριάτου και ευ-

ρύτερα του λαού.

Εκεί πρέπει να στηριχθεί κάθε δημοκρατική πλευρά της αστικής τάξης για να βρει τη δύναμη της αντίστασης μέχρι το τέλος της σοσιαλφασιστικής εκτροπής. **Οι 94 βουλευτές που ύψωσαν το ανάστημά τους σε κάθε είδους πίεση, ανεξάρτητα και από αυτήν ακόμα τη συνείδησή τους βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τη δημοκρατία και απόχτησαν μια βαθιά εχτίμηση μέσα στο λαό.**

Ταυτόχρονα αποτελούν ένα μεγάλο πολιτικό παράγοντα που επιδρά και μέσα στα άλλα κόμματα, ιδιαίτερα μέσα στο κόμμα της Ν.Δ., διευκολύνοντας την αντι-Ε-βερτική πάλη. Οι δηλώσεις του Μητσοτάκη, οι δηλώσεις του Ράλλη, η αντίθεση των Βαρβιτσιώτη-Κούβελα-Χατζηγάκη-Σουφλιά και άλλων στην πρόταση μομφής του Έβερτ δείχνουν αυτές τις επιδράσεις.

Όμως και εδώ πρέπει να διαλυθεί κάθε αυταπάτη. Σε μια χώρα που για χρόνια ολόκληρα κυριαρχήθηκε από τον “Παπανδρείσμό”, που ο σοσιαλιμπεριαλισμός κράταγε μέσα από όλους τους πολιτικούς συσχετισμούς της αστικής τάξης την “εθνική στρατηγική”, είναι αδύνατο μια μόλις διαγραφόμενη δημοκρατική αντίσταση να κατακτήσει γρήγορα και εύκολα την πολιτική εξουσία. Αυτό όμως που μπορεί να γίνει και θα αποτελεί μια αρκετά θετική εξέλιξη θα είναι η αυτονόμηση τέτοιων πλευρών της αστικής τάξης, που για χρόνια ολόκληρα συνθλιφθηκαν πολιτικά και οργανωτικά από τον “Παπανδρείσμό”. Μια τέτοια αυτονόμηση προϋποθέτει την πιο σκληρή και αποφασιστική πάλη με όλες τις πλευρές της αντίδρασης.

Απευθείας σύνδεση με την κόλαση...

Ζωντανή σύνδεση με την κόλαση φαίνεται πως έχει εξασφαλίσει ο δημοσιογράφος του *Ελεύθερου Τύπου*, ο οποίος αναφέρεται σε άρθρο του στις 28/12 στην αυτοκτονία του 20χρονου φαντάρου Θ. Μακρυσυγκούνα στη σκοπιά του.

Δεν εξηγείται αλλιώς το εξής κατάπτυστο που γράφει: «...**Σπρωγμένος από τον ίδιο τον Εωσφόρο έδωσε τέλος στη ζωή του και του παρέδωσε την ψυχή του, αναφέρονν πληροφορίες...**».

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να κάνουμε χιούμορ μ’ ένα τέτοιο τραγικό γεγονός, όμως αυτό το «**αναφέρονν πληροφορίες**» πώς μπορεί κανείς να το σχολιάσει;

Να λοιπόν που και οι αυτοκτονίες στο στρατό βρήκαν την εξήγησή τους.

Έργο του διαβόλου **ενάντια στην πατρίδα**. Αν οι σώφρονες και προοδευτικοί άνθρωποι νομίζουν πως βλέπουν εφιάλτη, δε ζουν παρά την πραγματικότητα του σκοταδισμού, του μεσαιωνισμού και του κυνηγιού και καψίματος μαγισσών (ξυλοδαρμός Ροτόντας, διώξεις ΚΕΦΕ και λοιπών ομάδων) που επιβάλλει ο θρησκευτικός φανατισμός.

Και δεν είναι τυχαίο που στην ίδια εφημερίδα, σε διπλανό άρθρο του ίδιου δημοσιογράφου που έχει τίτλο “**Έξαρση του σατανισμού λόγω γιορτής του “Ηλιου” και αναφέρεται στους τελευταίους εμπρησμούς στις εκκλησίες**, γράφει: «...**Δεν αποκλείεται ωστόσο αυτές τις μέρες να συμβούν και άλλα παρόμοια γεγονότα...**».

Να λοιπόν και οι προφητείες!!

ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΕΙ Ή ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΟ ΚΟΖΛΟΝΤΟΥΙ

Τον Οκτώβρη η βουλγαρική κυβέρνηση "έδωσε το πράσινο φως" για την επαναλειτουργία του πρώτου πυρηνικού αντιδραστήρα στο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στο Κοζλοντούι, του αντιδραστήρα που θεωρείται ο πιο επικίνδυνος στον κόσμο μετά τον RBMK του Τσερνομπίλ. Σύμφωνα με τη Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας και το Ινστιτούτο Πυρηνικής Προστασίας και Ασφαλείας, είναι αμφίβολο αν ο αντιδραστήρας αυτός μπορεί να αντέξει το εντατικό θερμικό σοκ αν τεθεί σε λειτουργία, αφού δεν έχει γίνει ακόμα έλεγχος ικανότητας αντίστασης της δεξαμενής του στα θερμικά σοκ, με αποτέλεσμα οι Βούλγαροι να παίζουν τη ζωή και την υγεία εκατομμυρίων Ευρωπαίων κορόνα-γράμματα (Βήμα, 8/10) κάτω από τη σιωπηρή συναίνεση των "αγωνιστών" οικολόγων της Greenpeace, που για άλλη μια φορά δείχνουν τον αντιδυτικό και φιλορώσικο προσανατολισμό τους μετά την πραχτική κάλυψη που έδωσαν στις πυρηνικές δοκιμές της Κίνας και, κυρίως, τον ύποπτο ρόλο της Greenpeace Ελλάδας.

Η πυρηνική ιστορία του Κοζλοντούι ξεκίνησε πριν από είκοσι περίπου χρόνια. Ο πρώτος αντιδραστήρας του, δώρο των ρωσικών αρχών προς το "φίλο" βουλγάρικο λαό, εγκαινιάστηκε το 1974. Προστέθηκαν ακόμη τέσσερις, και με τους έξι αυτούς αντιδραστήρες ο σταθμός του Κοζλοντούι έφθασε να παράγει το 40% του ηλεκτρικού ρεύματος της Βουλγαρίας.

Το 1990 οι σοβιετικοί μηχανικοί που επέβλεπαν τη λειτουργία των εγκαταστάσεων αποχώρησαν

επειδή οι βουλγαρικές αρχές δεν μπορούσαν να τους πληρώσουν. Οι Βούλγαροι στράφηκαν προς τη Δύση και λίγους μήνες μετά δυτικοί επιστήμονες έφθασαν στο Κοζλοντούι και άρχισαν να ελέγχουν τις εγκαταστάσεις και τη γύρω περιοχή. Ένα χρόνο αργότερα και μέσα σε γενική έκπληξη η Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας ανακοίνωσε ότι τέσσερις αντιδραστήρες βρίσκονταν σε αξιοθρήνητη κατάσταση και ότι ο πυρηνικός σταθμός του Κοζλοντούι ήταν ο πιο επικίνδυνος στον πλανήτη. Οι πιο έντονες ανησυχίες είχαν εκφραστεί τότε για τον αντιδραστήρα Νο 1, αυτόν ακριβώς που οι Βούλγαροι θέτουν ξανά σε λειτουργία σήμερα μετά από επτά μηνών διακοπή. Όπως είχε ανακοινωθεί, οι οξυγονοκολημένοι αρμοί της δεξαμενής είχαν υψηλή περιεκτικότητα σε φώσφορο και χαλκό, με αποτέλεσμα η δεξαμενή να έχει γίνει εύθραστη να ήταν από γυαλί.

Η Γερμανία και η Γαλλία έστειλαν αμέσως κορυφαίους ειδικούς για να προλάβουν οποιαδήποτε καταστροφή. Τρία χρόνια αυτοί οι εμπειρογνώμονες πρόσφεραν τις γνώσεις τους για τη βελτίωση της ασφάλειας στον πυρηνικό σταθμό. Οι Βούλγαροι είχαν αποδειχθεί εξαιρετικοί μαθητές και το Κοζλοντούι εξελίχθηκε σε ένα υπόδειγμα εθελοντικής συνεργασίας Ανατολής και Δύσης.

Σαν τέτοια ήταν μοιραίο να λυθεί βία από την "Ανατολή", που προβάλλει πια επιθετικά στο προσκήνιο κάτω από την ηγεμονία της Ρωσίας, και τελικά έτσι έγινε με την απόφαση των Βούλγαρων. Απόφαση που συνάντησε την έντονη αντίθεση των ειδικών, αφού οι βελτιώσεις που έγιναν μέ-

σα σε αυτά τα τρία χρόνια δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να δικαιολογήσουν την έναρξη λειτουργίας του παλαιότερου τμήματος του σταθμού. Η δεξαμενή του αντιδραστήρα Νο 1 εξακολουθεί να βρίσκεται στην κατάσταση που την είχαν αφήσει οι Ρώσοι, άρα είναι το ίδιο εύθραστη, αφού δεν έγινε καμία επισκευή της (όλα τα στοιχεία που αναφέρθηκαν παραπάνω είναι παρμένα από άρθρο του Βήματος στις 27/10 με τίτλο "Η ατομική βόμβα της Βουλγαρίας").

Με αυτά τα δεδομένα, όπως αναφέρει ο Βαρβιτσιώτης σε σχετική επιστολή του στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα γι' αυτό το ζήτημα, «είναι προφανείς οι κίνδυνοι που κρύβει για την Ευρώπη η επαναλειτουργία της προβληματικής πυρηνικής μονάδας του Κοζλοντούι: Η πυρηνική αυτή μονάδα βρέχεται από τα νερά του Δούναβη και τις θάλασσες της "γηραιάς" ηπείρου και θα μετατρέψει τη Μεσόγειο σε νεκρή θάλασσα...» (Ελεύθερος Τύπος της Κυριακής, 26/11).

Οι "ευαισθητοποιημένοι επαναστάτες" της Greenpeace, που χάλανε τον κόσμο με τις πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας, οι οποίες στο τέλος-τέλος προκαλούν αμελητέα οικολογική επιβάρυνση σε σχέση με την καταστροφή που θα προκαλέσει ένα ατύχημα στον πυρηνικό αντιδραστήρα του Κοζλοντούι, και χαίρουν άκρας εκτιμήσεως από όλο τον πολιτικό κόσμο στην Ελλάδα, και κυρίως από το ψευδοΚΚΕ, επιδεικνύουν την αναισθησία ενός παχύδερμου μπροστά σ' αυτό το ψυχρό έγκλημα της βουλγάρικης κυβέρνησης. Και όλοι οι όψιμοι "οικολόγοι" σοσιαλφασίστες στην Ελλάδα τη-

ρούν σιγή ιχθύος μπροστά σε μία επερχόμενη έκρηξη που θα βάλει φωτιά σε όλη την Ευρώπη.

Γιατί αυτή τη φορά είναι η "καλή" σοσιαλιστική Βουλγαρία του Βιντένοφ, η Βουλγαρία του "ορθόδοξου" τόξου που διαπράττει ένα από τα μεγαλύτερα οικολογικά εγκλήματα των τελευταίων χρόνων, και μάλιστα με κριτήρια καθαρά πολιτικά.

Όπως λέει ο Ρούμν Οβτσάροφ, αντιπρόσωπος της σοσιαλφασιστικής βουλγάρικης αντιπροσωπείας ενέργειας, σε συνέντευξή του σε δημοσιογράφο της Ελευθεροτυπίας για το ζήτημα του αντιδραστήρα, «Η Δύση προσπαθεί με κάθε τρόπο να μπει στην πυρηνική αγορά των ανατολικών χωρών, αυτό όμως τη φέρνει σε αντίθεση με τη Ρωσία, η οποία μέχρι τώρα είχε την αγορά αυτή δική της. Από εκεί ξεκινούν όλα τα προβλήματα».

Ο Οβτσάροφ δηλαδή ομολογεί ότι η επαναλειτουργία δηλαδή του πιο επικίνδυνου πυρηνικού αντιδραστήρα στον κόσμο γίνεται για να αποκλειστεί η Δύση από την πυρηνική αγορά της Βουλγαρίας και να μη βάλει σε κίνδυνο τη ρωσική ηγεμονία. Και βέβαια η Ρωσία δε θέλει την εξάρτηση των χωρών του "ορθόδοξου τόξου" από τη Δύση.

Τέλος, προσθέτει ότι στις φωνές διαμαρτυρίας για το Κοζλοντούι προστέθηκε τώρα και η αντιπολίτευση στη Βουλγαρία: «Μέχρι πριν από μερικές ημέρες υπήρχε γενική συναίνεση στη γενική πυρηνική πολιτική της χώρας, πρόσφατα όμως εκπρόσωποι της Ένωσης Δημοκρατικών Δυνάμεων συναντήθηκαν με εκπροσώπους εταιρειών της Γαλλίας και της Βρετανίας και τώρα φω-

νάζουν ότι η κατάσταση είναι βρώμικη και ότι πρέπει να δεχθούμε τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Είναι επόμενο η αντιρώσικη φιλοευρωπαϊκή αντιπολίτευση στη Βουλγαρία να αντιδρά στα σκοτεινά σχέδια του σοσιαλμπερλισμού.

Πιο ανάγλυφα η μεσαιωνική αντιδυτική αντιδραστική προπαγάνδα που κρύβεται πίσω από την επαναλειτουργία του αντιδραστήρα φαίνεται από τα λόγια του δημάρχου του Κοζλοντούι, ο οποίος διατείνεται ότι «το Κοζλοντούι είναι ιερός χώρος, σύμβολο της ελευθερίας, της προόδου και του βουλγάρικου πατριωτισμού». Από εκεί γεννήθηκε ο Μπόντερ, «αντιτούρκος ποιητής ήρωας. Το να βάζουμε σε αμφισβήτηση τον αντιδραστήρα είναι σα να λερώνουμε τη ψυχή του Μπόντερ» (από τη Μοντ, 26/10).

Για άλλη μια φορά το ρώσικο "ορθόδοξο" τόξο είναι έτοιμο να "λερώσει" τις ζωές εκατομμυρίων Ευρωπαίων στο όνομα ενός αρρωστημένου ρωσόδουλου σοβινισμού και «αντιτούρκων ηρώων».

Η μόνη αντίδραση που σημειώθηκε στον ελληνικό χώρο ενάντια στη λειτουργία του αντιδραστήρα ήρθα από το λαό με μία πορεία-διαμαρτυρία που έγινε πριν από μερικές μέρες στη Βόρεια Ελλάδα.

Μέσα στο σκοτάδι του μεσαιωνικού ρωσόδουλου σοσιαλφασισμού η μόνη ελπίδα είναι η ελληνική λαϊκή αντίσταση, που θα πρέπει να δυναμώσει ενάντια στους βούλγαρους σοσιαλφασίστες δολοφόνους και τους έλληνες ρωσόδουλους συμμάχους τους. Το Κοζλοντούι πρέπει άμεσα να επισκευαστεί ή να κλείσει.

ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Προχωρώντας πέρα από κάθε έννοια περί αμοιβαίου οφέλους μεταξύ των κρατών, η Σερβία τον προηγούμενο μήνα ζήτησε από την Ελλάδα να της παραχωρήσει ένα καθεστώς επί της ουσίας ελεύθερης ζώνης στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, καθώς και την παραχώρηση παραγωγικών χώρων του λιμανιού, δίχως η ίδια να κάνει την παραμικρή υποχώρηση προς την ελληνική πλευρά για αντάλλαγμα.

Το καθεστώς της ελεύθερης ζώνης σημαίνει ουσιαστικά την παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων μιας χώρας προς μια άλλη χώρα, στην προκειμένη περίπτωση της Ελλάδας. Αυτό είναι σε αντίθεση με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ρητά απαγορεύει κάτι τέτοιο απέναντι σε τρίτες χώρες που, μάλιστα, δεν είναι μέλη της.

Η πρόταση αυτή διατυπώθηκε στη συνάντηση που είχαν προμη-

νιας και ο Γιόβανοβιτς. Η πρόταση αυτή κρίθηκε, σύμφωνα με πληροφορίες του Τύπου (ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ, 22 Δεκ.), επεικώς απαράδεκτη από τους διπλωμάτες του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών, τη στιγμή που οι Σέρβοι δεν παραχωρούσαν ούτε καν την ελεύθερη διακίνηση φορτηγών διαμέσου της Σερβίας, και μάλιστα χωρίς να πληρώνονται τέλη διέλευσης. Αυτή η παραχώρηση, σύμφωνα με τις παραπάνω εκτιμήσεις, θα ήταν μια παραχώρηση όχι βέβαια ανάλογη των απαιτήσεών τους, αλλά εν πάση περιπτώσει μια ελκυστική κίνηση. Στις 20 του Δεκέμβρη φτάνει στην Αθήνα μια σέρβικη αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον υφυπουργό εμπορίου Βούκοβιτς προκειμένου να συζητηθεί η τελική φάση του όλου ζητήματος. Η ελληνική πλευρά απέρριψε το καθεστώς της ελεύθερης ζώνης, όπως ήταν υποχρεωμένη σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία. Όμως, σύμφωνα πάλι

με πληροφορίες του ΕΠΕΝΔΥΤΗ στις 22 του Δεκέμβρη, στους διαδρόμους του υπουργείου Εξωτερικών υπήρχε η αντίληψη η ελληνική πλευρά να προχωρήσει σε ορισμένες "ρυθμίσεις" αδιευκρίνιστου περιεχομένου. Αυτές οι "ρυθμίσεις" ανησυχούν ορισμένους διπλωμάτες, οι οποίοι αντιστέκονται σε μια τέτοια χωρίς όρους συμφωνία με τους Σέρβους.

Φαίνεται εδώ ότι στο ΥΠΕΞ γίνεται μια πάλι γραμμών ανάμεσα στους ρωσόδουλους υποστηρικτές του "ορθόδοξου τόξου", που θέλουν την υποχώρηση στις απαιτήσεις των "αδελφών" Σέρβων με κάποιους τρόπους (χωρίς δηλαδή να έρθουν σε φανερή αντίθεση με τους κοινοτικούς νόμους), και στους σοβινιστές, οι οποίοι θέλουν μια σχέση στα πλαίσια αμοιβαίων παραχωρήσεων. Όμως, όπως σημειώνει η ίδια εφημερίδα, ορισμένοι πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες της Θεσσαλονίκης δεν κρύβουν ότι είναι στην πρό-

θεσή τους να προχωρήσουν οι ίδιοι σε μια ιδιωτική παραχώρηση διευκολύνσεων προς τους Σέρβους. Σίγουρα οι υποστηρικτές του "ορθόδοξου" φασιστικού ελληνοσέρβικου άξονα θα βρουν τρόπους να παρακάμψουν κάθε είδους εμπόδια προκειμένου να διευκολύνουν τους Σέρβους. Πάντως η πρόσβαση στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης είναι ουσιαστικής σημασίας για τη σέρβικη αστική τάξη. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 1941 η τότε κυβέρνηση του Βελιγραδίου είχε υπογράψει με το γερμανικό φασισμό συνθήκη προσχώρησης στον Άξονα με αντάλλαγμα την παραχώρηση της Θεσσαλονίκης (η συνθήκη αυτή ανατράπηκε με πραξικόπημα της φιλοβρετανικής πτέρυγας του γιουγκοσλαβικού στρατού). Στη συνέχεια του πόλεμου οι ακραίοι σέρβοι εθνικιστές, οι γνωστοί Τσέτνικς, συνεργάστηκαν με τα γερμανικά και ιταλικά στρατεύματα κατο-

χής. Όπως αναφέραμε και πριν, το πρόβλημα της διέλευσης είναι σημαντικό. Αυτό υπήρχε και πριν τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Τότε οι ελληνικές κυβερνήσεις το χρέωναν στην ομόσπονδη (τότε) Δημ. της Μακεδονίας. Σήμερα, και στα πλαίσια της Ενδιάμεσης Συμφωνίας Ελλάδας-Δημ. της Μακεδονίας, η γειτονική μας χώρα παραχώρησε χωρίς κανένα όρο το απεριόριστο της διέλευσης φορτηγών, και μάλιστα χωρίς τέλη! Είναι φανερό η διαφορά αντιμετώπισης. Στην πραγματικότητα πρόκειται για τη διαφορά ανάμεσα στη δημοκρατία και τον αρπακτικό φασιστικό σοβινισμό. Να θυμίσουμε εδώ ότι κατά τη διάρκεια του μεσοπόλεμου η σερβοκρατούμενη τότε Γιουγκοσλαβία διεκδικούσε και αυτή το ρόλο του εθνικού κέντρου για τους σλαβόφωνους Μακεδόνες της βόρειας Ελλάδας, με αποκορύφωμα την από-

